

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/120/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010675
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121010675.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X. februára XXXX, trvalé bydlisko Leopoldov, prechodne C. XX/XX, C., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Trnava z 21. júna 2022, č. k. 28T/29/2021-112, na verejnom zasadnutí konanom 13. decembra 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 21. júna 2022, č. k. 28T/29/2021-112, uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na skutkovom základe tam uvedenom.

Okresný súd za to obžalovaného odsúdil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 3 (tri) roky.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd skonštatoval, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd prijal, preto vykonal dokazovanie len čo do výroku o treste. Následne okresný súd v odôvodnení zrekapituloval výsledky dokazovania, ktoré ohľadom tohto výroku vykonal.

Okresný súd v odôvodnení poukázal na závery z vykonaného dokazovania, podľa ktorého bol odsúdený doposiaľ 3-krát súdne trestaný v rozpätí rokov 2017 až 2019, a to v prvých dvoch prípadoch za rovnaký trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., teda podľa okresného súdu v prípade obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu. V poradí posledné odsúdenie sa týka spáchania prečinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. zákona v súbehu s prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Z lustrácie v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov okresný súd zistil, že obžalovaný sa (pred spáchaním stíhaného skutku) dopustil jedného priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, a to dňa 29.07.2016. Z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného okresný súd zistil, že obžalovaný sa dopustil sa v roku 2015 dopustiť 3 závažných priestupkov na úseku dopravy v zmysle § 22 ods. 1 zákona o priestupkoch (vedenie motorového vozidla bez príslušného vodičského oprávnenia), za čo mu bol v priestupkovom konaní uložený (okrem iného aj) zákaz činnosti na dobu 54 mesiacov (do 24.09.2020). Ďalej sa dňa 25.11.2017 dopustil skutku (marenie výkonu úradného rozhodnutia), za ktorý mu bol v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 0T/272/2017 uložený (okrem iného aj) trest zákazu činnosti na dobu 60 mesiacov (do 27.11.2022). A napokon sa obžalovaný dopustil aj dňa 19.12.2018 skutku (marenie výkonu úradného rozhodnutia), za ktorý mu bol v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde

Trnava pod sp. zn. OT/297/2018 uložený (okrem iného aj) trest zákazu činnosti na dobu 24 mesiacov (do 19.12.2020).

Okresný súd ďalej v odôvodnení uviedol, že pri určovaní druhu a výmery prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jej pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený), postupoval v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák., kde prichádzalo do úvahy ukladanie trestu odňatia slobody v zmysle § 348 ods. 1 Tr. zák. v sadzbe až na 2 roky.

Ďalej okresný súd argumentoval, že okolnosti prípadu alebo pomery páchatelia môžu odôvodniť aplikáciu § 39 Tr. zák. len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatelia neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Napriek vyhláseniu obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o priznaní viny zo spáchania skutku, okresný súd nepristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, keďže trestná sadzba v rozmedzí 0 - 2 roky logicky neumožňuje ukladať trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pretože dolnú hranicu v takomto prípade zákon neurčuje. Zároveň ale pri ukladaní trestu zohľadnil trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného, pričom mal za to, že protiprávna činnosť obžalovaného má pokračujúci charakter a je z tohto dôvodu potrebné pôsobiť na obžalovaného výchovne, aby v protiprávnej činnosti nepokračoval, najmä preto, že obžalovaný je očividne osobou so sklonsmi dopúšťať sa trestnej činnosti, resp. k dodržiavaniu právnych predpisov má ľahostajný prístup. Osoba obžalovaného ako recidivujúceho páchatelia preto odôvodňuje uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Zároveň však vzhľadom na postoj obžalovaného v priebehu hlavného pojednávania, keď sa k skutku priznal a oľutoval ho, mal súd súčasne za to, že v jeho prípade je namieste uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby. V rámci individuálnej a generálnej preventívnej funkcie trestu dospel okresný súd k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov je v prípade obžalovaného primeraný a spravodlivý.

Okresný súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Zároveň súd nezistil v prípade obžalovaného žiadne okolnosti, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že náprava obžalovaného by bola lepšie zaručená pri podmienečnom odklade výkonu trestu, a to predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že v prípade obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia. Ak teda ani predchádzajúce podmienečné odsúdenie, resp. alternatívny peňažný trest nemali na obžalovaného dostatočný prevýchovný účinok, keďže výkon podmienečného trestu, resp. výkon náhradného trestu odňatia slobody mu bol v oboch prípadoch nariadený, je namieste v tomto konaní ukladať obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody.

S poukazom na to, že obžalovaný spáchal prečin v súvislosti s riadením motorového vozidla, dospel okresný súd k záveru, že je u neho namieste uložiť mu súčasne aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, a to z dôvodu, aby tak bolo učené zadost' v rámci individuálnej preventívnej funkcie trestu tým, že je obžalovaný do budúcnosti dostatočným spôsobom poučený, že už predtým uložený zákaz vedenia motorových vozidiel je povinný rešpektovať. Rovnakým spôsobom budú v rámci generálnej preventívnej funkcie trestu upozornení aj ostatní potenciálni páchatelia, že v prípade spáchania obdobného prečinu môžu byť postihnutí rovnakým trestom zákazu činnosti. V prípade obžalovaného mal okresný súd za to, že vzhľadom na osobu (recidivujúceho) páchatelia, charakter a okolnosti (opakovane) spáchaného prečinu, v rámci ktorého je obžalovaný už špeciálnym recidivistom je namieste ukladať obžalovanému trestu zákazu činnosti v trvaní 3 roky, aby tak bolo obžalovanému dôrazne dané na vedomie, že právne predpisy a súdne rozhodnutia sú záväzné a majú sa rešpektovať a dodržiavať, a že ak ich obžalovaný opakovane ignoruje, musí očakávať tvrdší postih. Okresný súd dodal, že pri trestnej činnosti v doprave má uloženie trestu zákazu činnosti - vedenia motorových vozidiel - významný účel, ako z pohľadu individuálnej prevencie, tak aj z pohľadu všeobecnej prevencie. Pritom najmä pri porušení dôležitej povinnosti vodiča je ukladanie takéhoto trestu aj v súlade s ustálenou súdnou praxou. (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/73/2017 zo dňa 25.09.2017). Požiadavka, aby trestom uloženým za trestný čin spáchaný v doprave bolo účinne pôsobené aj na ostatných členov spoločnosti, je zdôraznená najmä v takých prípadoch, kedy bol zavinенý ťažký následok vodičom motorového vozidla, ktorý hrubým

porušením dôležitých predpisov o premávke na pozemných komunikáciách prejavil závažnú vodičskú nedisciplinovanosť (R 9/1967).

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie. Obžalovaný po porade s obhajcom zahlásil odvolanie, ktoré ku dňu konania verejného zasadnutia bližšie odôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Petra Peružeka písomným podaním doručeným okresnému súdu 18. júla 2022.

V odvolaní obhajca uviedol, že uložený trest považuje za neprimeraný tak individuálnej, ako aj generálnej prevencii, je neprimerane prísny a bude viesť k strate akýchkoľvek pracovných väzieb obžalovaného a k výraznému obmedzeniu aj rodinných väzieb. Zároveň mal podľa neho okresný súd prihliadnúť na okolnosti prípadu, kedy obžalovaný nevyužil vozidlo na svoju potrebu, ale z dôvodu chorého syna, ktorého má so svojou družkou, pričom tohto syna mal viesť na pohotovosť. Z dôvodu je potrebné podľa obhajoby prihliadnúť aj na pohnútku a úmysel, z akého dôvodu bol skutok spáchaný.

Obžalovaný odvolanie odôvodnil aj prostredníctvom náhradného obhajcu JUDr. Gabriela Stanislavského písomným podaním doručeným okresnému súdu 19. júla 2022. V odvolaní obhajca uviedol, že odvolanie podali z dôvodu neprimeranosti uloženého trestu s nádejou, že odvolací súd vyhovie ich žiadosti a uloží obžalovanému alternatívny trest domáceho väzenia, ktorý mu umožní riadne sa zapojiť do pracovného procesu, aby mal obžalovaný možnosť prispievať na výživu a výchovu svojho dieťaťa a podieľať sa aj na jeho výchove.

Prokurátor sa k písomne odôvodneným odvolaniam obžalovaného nevyjadril.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 30. augusta 2022.

Nakoľko bol obžalovaný 19. októbra 2022 podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pominul u neho dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por., preto krajský súd opatrením z 28. októbra 2022 zrušil tak ustanoveného, ako aj náhradného obhajcu.

Za účelom prejednania odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia najskôr na 15. novembra 2022, pričom súdna zásielka s upovedomením obžalovaného o termíne jeho konania sa z adresy C., C. XX/XX, vrátila späť ako neprevzatá v odbernej lehote. Nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre aplikovanie fikcie doručenie (zásielka nebola poštou adresátovi doručovaná opakovane), bolo verejné zasadnutie odročené na 13. decembra 2022, o ktorého konaní bol obžalovaný opätovne upovedomený na adrese C., C. XX/XX, z ktorej sa zásielka opäť vrátila ako nedoručená, tentokrát s poznámkou poštového doručovateľa, že adresát na danej adrese nebýva. Súčasne Pošta Drahovce podaním z 24. novembra 2022 na základe reklamácie súdu oznámila, že sa adresát na adrese C., C. XX/XX, nezdržiava, že sa nezdržiava ani v obci a na danej adrese si neželajú vhadzovať jeho poštu, preto bola zásielka vrátená súdu ako nedoručiteľná. Na základe týchto skutočností krajský súd vo vzťahu k tejto súdnej zásielke uplatnil fikciu doručenia, keďže bola zasielaná na adresu, ktorú ako adresu na doručovanie písomností po zákonom poučení obžalovaný výslovne označil, a následne verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti obžalovaného. Po oboznámení správy o stave veci sa pristúpilo ku konečným návrhom, keďže krajský súd dokazovanie nedopíňal, nakoľko v tomto smere žiadne návrhy neboli. V rámci konečných návrhov prítomná prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť v zmysle § 319 Tr. por.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky odvolateľ nemal a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že okresný súd vykonal dokazovanie vo vzťahu k napadnutému výroku o treste procesne správne a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie. Pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, je potrebné pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om, či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnene nemôže považovať za spravodlivé.

Páchateľ je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatelia je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatelia pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk krajský súd konštatuje, že okresný súd u obžalovaného preskúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne u neho zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti súdne trestaný (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Vyrovnaný pomer týchto okolností správne vyjadril vo výroku o treste poukazom na ust. § 38 ods. 2 Tr. zák.

Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd správne obžalovanému uložil samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže ide recidivistu trestnej činnosti, ktorého ani predchádzajúce alternatívne tresty k nepodmienečnému trestu odňatia slobody od páchania trestnej činnosti zjavne neodrodili. Za danej situácie by ani podľa názoru krajského súdu nebolo aplikačne správne ukladať mu opätovne alternatívny trest domáceho väzenia, ktorého sa obžalovaný domáhal podaným odvolaním. Naopak, na obžalovaného je potrebné dôsledne pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, obžalovanému bolo možné uložiť podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody až na dva (2) roky. Okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov je blízko dolnej hranice (7 mesiacov z 24 mesiacov je cca 1/3 výmery) a aj krajský súd ho považuje za trest primeraný a spravodlivý, úmerný ako závažnosti spáchanej trestnej činnosti, tak aj pomerom obžalovaného, postojom obžalovaného a zrealizovanému vyhláseniu o vine. Takto uložený trest zodpovedá aj podľa názoru krajského súdu potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a bude aj podľa názoru krajského súdu dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu sledovaného Tr. zák. a súčasne aj morálne odsúdi konanie obžalovaného spoločnosťou.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď obžalovaného s použitím ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu nebol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, okresný súd nepochybil, keď obžalovanému uložil aj tento druh trestu, nakoľko obžalovaný spáchal súdený trestný čin práve v súvislosti s vedením motorového vozidla.

Podľa § 43 Tr. zák. (ďalší trest), ak súd odsudzuje páchatelia za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 61 odsek 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 61 odsek 8 Trestného zákona, do doby výkonu trestu zákazu činnosti sa nezapočítava doba výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a doba výkonu väzby; započítava sa však doba, počas ktorej bolo páchatelovi pred právoplatnosťou rozsudku podľa osobitných predpisov odňaté oprávnenie na činnosť, ktorá je predmetom zákazu, a doba, počas ktorej už nesmel na základe opatrenia štátneho orgánu túto činnosť vykonávať.

Pokiaľ ide o výmeru trestu zákazu činnosti, okresný súd obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. správne uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 3 (tri) roky, ktorá výmera zohľadňuje aj to, že obžalovanému boli už skôr ukladané tresty zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, ktoré tresty dosiaľ ešte nevykonal. Konkrétne vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/6/2019 mu bol uložený v rámci súhrnného trestu aj trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 5 rokov (prevzatý zo zrušeného výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/272/2017) a vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/297/2018 mu bol uložený ďalší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 2 roky.

Tu platí, že súdom uložené zákazy činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke neplynú súčasne, ale postupne po sebe. Kým teda obžalovaný nevykonal celý súhrnný trest

zákazu činnosti vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/6/2019, tak ďalší trest zákazu činnosti vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/297/2018 mu ani len nezačal plynúť. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že obžalovanému trest zákazu činnosti neplynie ani počas výkonu trestu odňatia slobody a výkonu väzby, čo explicitne vyplýva z ust. § 61 ods. 8 Tr. zák., pričom z príslušných lustrácií je zrejmé, že obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody od 14. apríla 2021 do 19. októbra 2022.

Ak teda okresný súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vo výmere 3 roky, tak je v konečnom dôsledku zrejmé, že hornú hranicu trestu zákazu činnosti stanovenú Tr. zák. na 10 rokov pri ukladaní ďalšieho trestu zákazu činnosti obžalovanému neprekročil.

S poukazom na vyššie prezentované skutočnosti a právne úvahy dospel krajský súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. na verejnom zasadnutí zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.